

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 3CoCsp/30/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519200799  
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8519200799.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobkyňa: J.. Y. E., Q.. XX.XX.XXXX, U. XXX XX Q. Ľ. XXX, právne zastúpený: Sidor a partneri, s.r.o., so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 52 635 970, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 328,44 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 05.03.2020, č. k. 6Csp/50/2019-74 takto jednodhlasne

### rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Priznáva žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100 %.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit:

„ I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 328,44 eur, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy od 9.8.2019 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyni priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalovaný pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Spor právne posúdil podľa ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“), § 39, § 44 ods. 1, 2, § 46 ods. 2, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, 2, § 451 ods.1, § 456, § 517, § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

3. V odôvodnení okrem iného uviedol, že v prejednávanej veci sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 328,44 eur s príslušenstvom a náhrady konania, a to titulom bezpoplatkovosti a bezúročnosti zmluvy o revolvingovom úvere uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 08.10.2014. Žalobu odôvodnila tým, že na základe zmluvy o revolvingovom úvere jej mal byť poskytnutý úver vo výške 630 eur s tým, že za 42 mesiacov mala žalovanému vrátiť sumu 899,64 eur. Podľa žalobkyne zmluva nespĺňa náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a z tohto dôvodu je bezúročná a bez poplatkov. Uviedla, že v zmluve nie je uvedená správna výška RPMN, a zmluva neobsahuje uvedenie výšky splátok, istiny, úrokov a poplatkov a absentuje doba

trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti úveru. V skutočnosti bol žalobkyni poskytnutý úver len vo výške 567 eur a žalobkyňa zaplatila žalovanému celkovo sumu 895,44 eur. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmysle čl. 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva, že deň splatnosti poslednej splátky úveru podľa splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Podľa čl. 9 ods. 9.1 zmluvných dojednaní je zmluva uzavretá na dobu neurčitú. K neuvedeniu počtu a výšky splátok uviedol, že v čase uzatvorenia zmluvy zákon o spotrebiteľských úveroch nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku, uvedené jednotlivo, pričom v zmluve je uvedená výška splátky, termín jej splatnosti, ako aj počet splátok. Žalovaný má za to, že údaj o RPMN je uvedený v zmluve správne. Zmluva je uzatvorená a nadobudla platnosť a účinnosť dňom podpísania dlžníka a veriteľa. Dlžník vyplnil do formulára žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru ním požadovanú výšku úveru a súhlasil s tým, že veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti dlžníka splácať úver, výšku úveru znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru, ako dlžník uviedol v bode 5 žiadosti, pričom výška úrokovej sadzby a RPMN nebude vyššia ako v prípade úveru požadovaného dlžníkom v bode 5 žiadosti bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany veriteľa. RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení, nakoľko pri podaní žiadosti o úver údaj o dátume vyplatenia úveru je známy až po jeho schválení. Vzhľadom na uvedené žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

4. Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že predmetná Zmluva o revolvingovom úvere je neplatná, nakoľko nebola dodržaná písomná forma predmetnej zmluvy v zmysle § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre obsahovú nezhodnosť písomných prejavov vôle zmluvných strán. Žalobcom predložený návrh Zmluvy o revolvingovom úvere označený ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, neobsahoval zhodné údaje v bode 6 žiadosti (výška úveru, výška mesačnej splátky úveru, údaje o RPMN, údaj o ročnej úrokovej sadzbe, poskytnutej čiastke revolvingu, celkovej čiastke pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu) s údajmi o požadovanom revolvingovom úvere v bode 5. Tieto dva jednostranné prejavy vôle účastníkov zmluvy neboli identické. V zmysle § 46 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka nedošlo k uzavretiu zmluvy písomnou formou. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Žalovaný pri schvaľovaní úveru dňa 08.10.2014 zmenil takmer všetky údaje. Takáto zmena sa v súlade s § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka považuje za nový návrh, ktorý už žalobkyni nebol predložený k prijatiu, a teda nemohla vzniknúť platná zmluva o úvere na základe zmien, ktoré vykonal žalobca dňa 08.10.2014 a v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka nedošlo ani k platne uzatvorenej zmluve. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by žalobkyňa prijala takto zmenený návrh o poskytnutí revolvingového úveru a samotné čerpanie úveru nemožno považovať za konkludentné prijatie návrhu zmluvy. Údaje uvedené v bode 5 a 6 predmetnej žiadosti musia byť totožné, inak sú nepochybne mätúce a zavádzajúce pre priemerného spotrebiteľa, ktorý nemá podrobné odborné znalosti. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere vyžaduje písomná forma, pričom nedostatok písomnej formy spôsobuje jej neplatnosť. Žalovanému nič nebránilo, aby svoj nový návrh na uzavretie zmluvy predložil žalobkyni za účelom písomného vyjadrenia súhlasu s novým návrhom. Súd uzavrel, že podmienky platného uzavretia zmluvy dodržané neboli. Navyše v zmluve v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru, ktorá musí byť určená dátumom, nielen stanovením počtu mesačných splátok, čo je náležitosťou pod písm. k) uvedeného ustanovenia. Súd dospel k záveru, že spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na prijatý záver o neplatnosti zmluvy, má žalobkyňa nárok na vrátenie rozdielu medzi skutočne poskytnutou sumou úveru a splatenými splátkami, nakoľko žalobkyňa zaplatila viac ako mala. Žalovaný poskytol žalobkyni reálne 567 eur a žalobkyňa mu zaplatila 899,44 eur, rozdiel predstavuje 328,44 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že sa žalovaný dostal do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia, súd žalobkyni priznal i zákonné úroky z omeškania z prisúdenej sumy tak, ako ich požadovala žalobkyňa, t. j. od 3. dňa po doručení žaloby žalovanému. Žalovanému bola žaloba doručená dňa 06.08.2019, teda súd priznal žalobkyni zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % od 09.08.2019 do zaplatenia.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP.

6. Žalovaný v zákonom stanovenej lehote podal voči rozsudku odvolanie. Odvolanie proti rozsudku podal z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na

spravodlivý proces, podľa § 365 ods. 1 písm. d), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, podľa § 365 ods. 1 písm. h), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Uviedol, že pre vznik každej zmluvy platí, že musí mať obligatórne náležitosti ustanovené právnym poriadkom. Určenie podstatných zložiek právneho úkonu pre úverovú zmluvu vyplýva z § 493 Obchodného zákonníka. Podľa uvedeného ustanovenia sa veriteľ zaväzuje, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. RPMN nie je uvedená ako podmienku vzniku úverovej zmluvy, ako vyplýva z § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. ku dňu uzavretia zmluvy, ktorý uvádza, za akých podmienok sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Záver súdu o tom, že zmluva nevznikla z dôvodu, že nedošlo k dohode o RPMN, je v rozpore so zákonom. Súd prvej inštancie bez odôvodnenia uviedol, že nedošlo k dohode o RPMN. Z povahy niektorých náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že nemôžu byť predmetom konsenzu. Ak sa dohodnutý údaj nedá dohodnúť, nie je možné ho ani navrhnúť ani odmietnuť. Žalovaný napadol aj záver o tom, že zmluva o úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru. Na základe zmluvy o úvere a oznámenia o schválení úveru je preukázané, že zmluva uvedenie termínu konečnej splatnosti obsahuje. Termín konečnej splatnosti môže byť uvedený aj v oznámení o schválení úveru, ktoré je súčasťou zmluvy. Obsah zmluvy tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Z ustanovenia čl. 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva, že dňom splatnosti poslednej splátky úveru je dňom konečnej splatnosti úveru. Termín konečnej splatnosti je riadne uvedený a je splnená zákonná požiadavka. Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 uviedol, že uvedený údaj je možné uviesť v akomkoľvek dokumente tvoriacom zmluvu. Náležitosť „konečná splatnosť úveru“ bola novelou zákona č. 279/2017 Z.z. z dôvodu dodržiavania újného práva vylúčená, pričom jej prijatie bolo odôvodnené zohľadnením záverov Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíroová. Vzhľadom na vyššie uvedené nie je možné neuvedenie konečnej splatnosti úveru spájať so záverom o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a žalobu zamietol, alebo aby vrátil celú vec na ďalšie konanie súdu prvej inštancie.

7. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného vyjadrila a uviedla, že žalovaný sa mýli, ak tvrdí, že súd dospel k záveru o nedodržaní písomnej formy len na základe nezehody RPMN v bode 5 a 6 Žiadosti/Zmluvy. Z bodu 5 a 6 zmluvy vyplýva, že žalovaný neakceptoval návrh žalobkyne o poskytnutie úveru v sume 1.500 eur a 08.10.2014 doplnil údaje v bode 6 Zmluvy tak, že celý návrh žalobkyne zmenil a súhlasil s poskytnutím sumy 630 eur. Rovnako žalovaný opomína celý rad ďalších väd zmluvy spočívajúcich v nezhode údajov o podstatných obsahových náležitostiach zmluvy. K názoru žalovaného o splnení povinnosti uvedenia konečnej splatnosti v zmluve uviedla, že predmetom konania je spotrebiteľský úver, čerpaný jednorázovo a postupne žalobkyňou splácaný, bez využitia revolvingu. Teda na predmetnú vec sa nemôžu použiť ustanovenia zmluvy týkajúceho sa revolvingu z dôvodu, že termín splatenia bol určený len počtom splátok. Je nepochybné, že oznámenie veriteľa o schválení úveru v čase podpisovania návrhu žalobkyne na uzatvorenie zmluvy ešte neexistovalo. V zmluve je uvedená splatnosť úveru, pričom v nej nie je uvedené, ktorý mesiac je splatná prvá splátka, a tak nie je zrejmé, kedy mala žalovaná začať splácať a potom nie je možné ani s použitím jednoduchšej matematiky vypočítať deň konečnej splatnosti úveru. Z uvedeného dôvodu nie je možné zistiť termíny splatnosti jednotlivých splátok, teda ani konečnú splatnosť úveru, preto je potrebné považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Termín konečnej splatnosti musí byť uvedený presným dátumom, nie udalosťou, ktorá je závislá na vôli ktorejkoľvek zmluvnej strany. Na základe vyššie uvedeného žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania.

8. Žalovaný vo svojej replike k odvolaniu uviedol, že skutočnosť, či došlo k opakovanému čerpaniu úveru neznamená, že nejde o revolvingový úver. Veriteľ nie je reálne schopný pri revolvingovom úvere určiť údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. V oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je pritom uvedený dátum splatnosti poslednej splátky. Žalovaný uviedol, že zákonodarca novelou zákona o spotrebiteľských úveroch č. 279/2017 Z.z. účinnou od 01.05.2018 vypustil zo zákona povinnosť uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere termín konečnej splatnosti úveru, pretože uvedené bolo v rozpore aj so Smernicou č. 2008/48/ES. Žalovaný trval na svojom odvolaní a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a žalobu zamietol alebo vrátil vec na ďalšie konanie súdu prvej inštancie.

9. Žalobkyňa v duplike uviedla, že žalovaný nepochybnil, že ide o spotrebiteľský úver, na dobu určitú, čo vyjadruje počet splátok, v ktorých malo dôjsť k splateniu úveru žalobkyňou. Žalovaný až v odvolacom konaní uviedol, že predmetom konania je revolvingová zmluva a že ako veriteľ nie je schopný určiť údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Nie je potom zrejmé, ako určil termín konečnej splatnosti v Oznámení

o schválení úveru. Pokiaľ žalovaný dokázal uviesť termín konečnej splatnosti v Oznámení o schválení úveru a dodatočne takú listinu doručovať, preukázal, že termín konečnej splatnosti určíť vie a to v súlade s požiadavkou zákona a ustálenej praxe. Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalobkyni priznal náhradu trov odvolacieho konania.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

11. Odvolací súd konštatuje, že vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodенý správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležite a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

12. K odvolacím námietkam týkajúcich sa podmienok uzavretia zmluvy, zmluvnej voľnosti odvolací súd uvádza, že predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Návrh zmluvy musí byť prejavom vôle smerujúcej k uzavretiu zmluvy, musí byť adresovaný, určitý.

13. Včasnú vyhlásenie osobou, ktorej bol návrh určený, a z ktorého možno vyvodit' jej súhlas, je prijatím návrhu. Ide o jednostranný adresovaný právny úkon adresáta návrhu, ktorým akceptuje návrh (ofertu) v jeho celom rozsahu (obsahu), a tým prejavuje súhlas s uzavretím zmluvy. Forma tohto včasného vyhlásenia nie je predpísaná, okrem prípadov, keď ju určuje zákon alebo dohoda účastníkov. Platným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy je zmluva uzavretá a nadobúda účinnosť. Dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné podstatné zmeny, ktoré sú obsiahnuté v prijatí návrhu na uzavretie zmluvy, sa považujú za nový návrh adresáta pôvodného návrhu a súčasne platí, že takýto prejav vôle je aj odmietnutím návrhu (oferty). Uvedené bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán.

14. Ako je zrejmé z obsahu spisu, žalobkyňa dňa 04.10.2014 podpísala a vyplnila body 1. až 5. žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX ako jednostranného právneho úkonu, ktorý súd prvej inštancie považoval za návrh na uzavretie zmluvy. Následne žalovaný dňa 08.10.2014 podpísal a vyplnil bod 6. predmetnej žiadosti (údaje o schválenom revolvingovom úvere), ktoré malo byť prijatím návrhu, a teda uzavretím zmluvy. Súd prvej inštancie správne zdôraznil, že návrh žalobcu na poskytnutie úveru a vyjadrenie žalovaného k danému návrhu nie sú totožné, a to pokiaľ ide o výšku úveru, výšku mesačnej splátky úveru, výšku RPMN, poskytnutú čiastka revolvingu, celkovú čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť, predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu. Žalovaný so žalobkyňou už neuzatvoril novú písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere a ani jej písomne neoznámil akceptáciu poskytnutia úveru za ním dohodnutých podmienok.

15. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne ustálil, že žalobkyni bol predstretý nový návrh na uzavretie zmluvy o poskytnutí úveru a to bez toho, aby žalobkyňou došlo k prijatiu tohto nového návrhu. Predmetnú zmluvu je potrebné ako celok považovať za neplatnú, keďže Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v bode 5., ktoré boli žalobkyňou podpísané dňa 04.10.2014, nie sú totožné v časti poskytnutej čiastky úveru (1500 eur), výšky mesačnej splátky (47,43 eur), výšky RPMN (26,17 %), výšky poskytnutej čiastky revolvingu 1500 eur, predpokladanej RPMN po poskytnutí revolvingu (26,17 %) a následne po schválení úveru dňa 08.10.2014 bola v časti 6. Údaje o schválenom revolvingovom úvere uvedená rozdielna výška schváleného úveru (630 eur), výška mesačnej splátky (26,09 eur), výška RPMN (26,09 %) a predpokladaná výška RPMN po poskytnutí revolvingového úveru (26,09 %).

16. Ak žalovaný mal v úmysle poskytnúť žalobkyni úver na základe podmienok iných ako boli uvedené v žiadosti žalobkyne o poskytnutie revolvingového úveru, mal uzavrieť zmluvu, obsahom ktorej by boli jeho nové podmienky. Nemohlo sa to udiat' iba formou vyplnenia údajov v bode 6 Údaje o schválenom revolvingovom úvere, resp. formou oznámenia veriteľa o schválení úveru. Je zrejmé, že žalobkyňa v čase podpisu žiadosti o poskytnutie úveru (04.10.2014) nemala vedomosť o výške úveru, výške

mesačnej splátky úveru, výške RPMN, poskytnutej čiastke revolvingu, celkovej čiastke pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu.

17. Proces uzatvárania zmlúv možno rozdeliť na fázu návrhu a fázu jeho akceptácie, ale stále musí ísť o prijatie návrhu bez jeho podstatných zmien. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy. Ak teda žalovaný v bode 6 Údaje o schválenom revolvingovom úvere uvádzal iné údaje ako údaje uvedené v bode 5 Údaje o požadovanom revolvingovom úvere, išlo o nový návrh, ktorý mala žalobkyňa prijať. Žalovaný teda nebol oprávnený sám jednostranne meniť akýkoľvek podstatný údaj.

18. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že v zmluve absentuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to termín konečnej splatnosti úveru, ktorý nemožno zamieňať s údajom o počte mesačných splátok, čo je náležitosťou podľa písm. k) tohto ustanovenia zákona. V zmluve je uvedený len počet splátok, avšak z takéhoto znenia nevyplýva termín konečnej splatnosti úveru. Preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch by bolo potrebné hľadieť na predmetnú zmluvu ako na bezúročnú a bez poplatkov. Vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu týkajúcu sa neplatnosti celej zmluvy je táto skutočnosť bez právneho významu.

19. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že zmluva platne nevznikla a z tohto dôvodu žalobe o zaplatenie 328,44 eur vyhovel. Ako vyplýva z prehľadu platieb (č.l. 54), žalobkyňa zaplatila žalovanému na zmluve č. XXXXXXXXXXXX spolu 895,44 eur, žalovaný však žalobkyni reálne poskytol finančné prostriedky vo výške 567 eur, preto rozdiel týchto súm predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného, ktoré je povinný žalobkyni vrátiť. Odvolací súd poukazuje na § 451 ods. 1, 2, § 456, § 457 Občianskeho zákonníka s tým, že plnenie bez právneho dôvodu malo za následok vznik bezdôvodného obohatenia, ktoré je nutné vydať tomu, na úkor koho bolo získané. Keďže žalobkyňa vrátila žalovanému viac finančných prostriedkov ako jej bolo žalovaným poskytnutých, na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo dôvodné zaviazat' žalovaného. Žalobkyňa si uplatnila aj zákonné úroky z omeškania, ktoré požadovala od 3. dňa po doručení žaloby. Žaloba bola žalovanému doručená dňa 06.08.2019, teda do omeškania sa dostal dňa 09.08.2019, preto súd správne priznal žalobkyni aj úroky z omeškania vo výške 5 % odo dňa 09.08.2019 do zaplatenia.

20. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva, nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. (Pozri rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04)

21. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie žalovaného za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdzuje ako vecne správny (§ 387 C.s.p.).

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p..

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).